

متن پرسش

پیشگفتار و خلاصه ی کل مباحث: مسئله ی ولایت در اسلام موضوعی است که در اصل مزبوط به خداوند متعاله و هیچ یک از بندگان بر دیگران ولایتی ندارند مگر به اجازه و دستور خداوند. بنابر این اگر برای پیامبر و امام و فقیه ولایتی تعریف میشه ذیل همین ولایت هست و لاغیر. و ولایت خداوند بصورت تکوینی است، یعنی چه بخواهیم و چه نخواهیم تحت ولایت الهی هستیم. این موضوعی است اساسی که وقتی در باره ی ولایت مخلوقات بر دیگر مخلوقات سخن می گویم حواسمان باشد که این ولایت مطلقه نیست! بلگه مشروط است و شرطش هم احکام الهی است. درباره ی معصوم علیه السلام چون این قابلیت کامل است و به صورت کامل و دقیق و بدون خدشه قادر به استنباط احکام الهی در مرحله ی فهم و عمل هست، ولایت معصوم ولایت الهی است که معصوم علیه السلام در کنار قرآن، تنها وسیله ی ارتباطی ما مخلوقات محجوب با خداوند متعال است. اما درباره ی دیگر انسانها مطمئناً بر اساس تقربشان به معصوم این موضوع قابل دقت و بازنگری و کنترل بیشتری است و مهمترین عامل کنترلی همین رفتار و کلام معصوم و قرآن کریم است، در واقع معصوم علیه السلام در نقش پدر برای جامعه است و وقتی که در غیبت به سر می برد، جامعه موظف به انتصاب و انتخاب شخصی است که نقش ولایت معصوم را در حد مقدرات خودش برای جامعه بازی کند و این شخص نقش برادر بزرگ را بازی می کند و نه پدر، بنابر این باید با روش های مختلف دائماً این شخص و رفتارش و تصمیماتش توسط دیگر برادران تحت نظارت باشد. این مطلب در مورد ولایت فقیه درست است؟ استاد بزرگوار لطفا راهنمایی بفرمایید. با سپاس.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ممکن است فقیهی که در جایگاه ولایت فقیه قرار می گیرد به جهت خلوص خاص خود منور به ولایت تکوینی ذیل ولایت تکوینی امامان باشد، ولی ولایت فقیه یک موضوع تشریحی است از آن جهت که ولی فقیه کارشناس کشف حکم تشریحی خداوند است. موفق باشید